

To so številke, ki jih kapacitete vseh jugoslovanskih univerz še zdaleč ne morejo zadovoljiti. Če pa upoštevamo, da je bilo v Sloveniji leta 1970 instalirano več kot 50 % jugoslovanskih računalniških kapacitet (10) in da bo glede na trend vlaganj delež Slovenije leta 1975 cca 40 % jugoslovanskih računalniških kapacitet, se pokažejo prave dimenzije tega problema. Znanstvene institucije, ki jih odtok teh kadrov v operativno najbolj prizadene, so zaradi tega sposobne prevzeti in izvajati le manjše, kratkoročne in nepovezane raziskave.

Nov pomemben mejnik v razvoju računalništva in informatike pri nas je instaliranje velikega računalniškega sistema CYBER 72 v Republiškem računskem centru (RRC). Univerza v Ljubljani, ki je partner tega centra in ima priključeno na računalnik mrežo terminalov, je dobila možnost za poglobljeno raziskovalno in pedagoško delo na različnih področjih, tudi na področju računalništva in informatike. Vendar je zaradi velikega števila partnerjev in neprimerne konfiguracije računalnik preobremenjen, kar pogosto onemogoča normalno delo na univerzskih institucijah. Zato so nekatere močnejše fakultete (elektro, strojna, FAGG), ki sicer že imajo pasivne priključke na CYBER, nabavile še lastne računalnike. Institut Jožef Štefan, ki ima zelo močne pozicije v RRC, pa ostopoma prevzema pobudo pri razvoju računalništva in informatike in še sodeluje pri mednarodnih projektih tega področja.

Takšen je - v grobem - položaj v svetu in pri nas v trenutku, ko načrtujemo vsebino, obseg in razvojni program informatike na Ekonomski fakulteti.